Дитина:
— Скажи мені, мати,
Де йде сонце спати?
Мати:
— За високу гору,
В золоту комору.
Дитина:
— А хто йому стелить
На білій постелі?
Мати:
— Зіронька вечірня,
Гарна, як царівна.
Дитина:
— Хто ж його колише
Усе тихше й тихше?
Мати:
— Соловей піснями,
Тиха нічка снами.
Дитина:
— А які сни має,
Коли засинає?
Мати:
— Сняться йому квіти,
Що вдень для них світить.
Дитина:
— А хто його збудить,
Як світати буде?
Мати:
— Пташечки веселі
Збудять із постелі.
Дитина:
— А на що, як встане,
То найперше погляне?
Мати:

— На тебе, серденько,
Як встанеш раненько.